

Vondráček: 2% NA TO STAČÍ! Žáček varuje před „padouchem NATO“ | Divoká karta CNN

2.3.2026 - Libor Vondráček | Strana svobodných občanů

Libor Vondráček v pátečním pořadu Divoká karta na CNN Prima NEWS hájil rozhodnutí vlády neplnit nový cíl NATO dávat na obranu 3,5 % HDP plus další 1,5 % na související výdaje a zůstat kolem 2 %. V ostré debatě se Šimonem Pilkem a poslancem ODS Pavlem Žáčkem odmítl, že by šlo o hazard s bezpečností nebo podkopávání východního křídla NATO, a obvinění opozice označil za přehnaná.

2 % jako maximum, 5 % jen politická deklarace

Vondráček nejprve podpořil slova premiéra Andreje Babiše, který v rozhovoru pro Deník a následně ve veřejných vystoupeních prohlásil, že Česká republika „určitě nenastupuje cestu“ k 3,5 % HDP na obranu, protože „kasa je prázdná“ a prioritou je zdraví a životní úroveň občanů. Připomněl, že celkové výdaje na obranu mají letos činit zhruba 2,1 % HDP, tedy nad stále platným aliančním minimem 2 %, přičemž část peněz jde i z jiných kapitol než z rozpočtu ministerstva obrany.

Nový plán NATO – do roku 2035 se dostat na 3,5 % HDP pro obranu a další 1,5 % na související výdaje – označil za politickou deklaraci, nikoli právně závazný předpis. Poukázal na to, že Česká republika během více než čtvrt století členství v NATO často nedosahovala ani 2 %, a přesto ji spojenci tehdy neoznačovali za „padoucha“ či „černého pasažéra“. Podotkl také, že první, kdo veřejně zpochybnil dosažení 3,5 %, bylo Španělsko, a přidaly se i další státy.

Pavel Žáček oponoval, že závazek byl potvrzen všemi členskými státy na aliančním summitu a vychází z analýz vojenských expertů, nikoli z „uměle vymyšlených čísel“. Podle něj hrozí, že pokud Česko začne brzdit, může to spustit „domino efekt“ a oslabit východní křídlo NATO v době, kdy se Spojené státy soustředí stále více na Indo-Pacifik a očekávají od Evropy vyšší podíl na vlastní obraně.

Rusko nezaútočilo na NATO, prioritou má být růst ekonomiky

Na otázku, zda nižší výdaje neohrozí obrannou linii aliance proti Rusku, Vondráček odpověděl, že nevěří, že by si Moskva troufla přímo zaútočit na členský stát NATO. Argumentoval, že kdyby to Rusko opravdu zamýšlelo, „už by to přece udělalo“, a připomněl, že i v době, kdy Česko neplnilo ani 2 %, k takovému útoku nedošlo.

Zároveň upozornil, že budování vojenské infrastruktury na ruské straně hranice s NATO – bunkry, protivzdušné systémy, rozmístění taktických jaderných zbraní – nemusí sám o sobě znamenat přípravu útoku, ale může mít podobnou logiku jako československé opevnění za první republiky. Podle Vondráčka je nutné situaci nepodceňovat, ale ani „neděsit občany“ katastrofickými scénáři.

Klíč k dlouhodobé bezpečnosti vidí především v růstu české ekonomiky. Pokud HDP poroste, bude i 2–2,1 % HDP představovat v absolutních částkách vyšší částky na obranu, než jaké měla ČR v letech, kdy „ekonomika couvala“ a reálné mzdy byly pod úrovní roku 2019. Vondráček tak postavil proti sobě dvě logiky: podle první je třeba za každou cenu naplnit procentní cíl, podle druhé je důležitější posilovat ekonomický základ, z něhož se obrana financuje.

Kritika předražených nákupů a „budovatelského plánování“

Vondráček opakovaně zdůraznil, že není proti posilování obrany, ale proti tomu, co nazývá „plýtváním peněz daňových poplatníků“. Připomněl například nákupy letounů F-35, u nichž podle něj předchozí vláda zaplatila zálohy dříve a ve vyšším objemu, než bylo nutné, jen aby se v závěru volebního období „dohadlo“ 2% HDP. Podle Vondráčka navíc letouny, které budou dodány kolem roku 2032, v případě akutní krize v nejbližších letech „budou k ničemu“.

K nové alianční cestovní mapě do roku 2035 se staví skepticky i z hlediska efektu na ceny zbrojní techniky. Jakmile státy nahlas oznámí, že v určitém roce musejí utratit obrovské částky, výrobci podle něj logicky reagují růstem cen, podobně jako se to stalo u „kotlíkových dotací“ či jiných podporovaných programů. Vláda podle něj nechce „budovatelské plány“, ale průběžné a realistické kroky, které povedou k vyšší bezpečnosti bez dramatického zadlužování.

Žáček naopak varoval, že oddalování investic zvyšuje tzv. vnitřní dluh armády, který odhadl minimálně na 100 miliard korun, a že rok „pod 2%“ by vytvořil hluboký „zub“, který bude později mnohem složitější a dražší zacelit. Podle něj moderní obrana nemůže stát jen na „civilní připravenosti“, ale potřebuje kombinaci dronů, přesné munice, protivzdušné obrany a klasické těžké techniky, jak ukazuje válka na Ukrajině.

Koncepce celkových sil: obrana není jen o zbraních

Vondráček představil alternativní důraz: místo honby za procenty chce vláda podle něj budovat „koncept celkových sil“. To zahrnuje jednak efektivnější armádu – ale hlavně zapojení civilního obyvatelstva a obnovu základního povědomí o tom, jak se chovat v krizových situacích.

Připomněl, že mnoho lidí by dnes vůbec nevědělo, co dělat při vážné krizové situaci, kde jsou úkryty či jak postupovat s rodinou, a že stát dlouhé roky zanedbával brannou výchovu i praktickou přípravu. Kritizoval také plýtvání v náboru – podle něj vznikl web pro nábor do armády za více než 100 milionů korun, ale počet vojáků narostl pouze „o desítky“.

Jako možnou motivaci navrhl například větší podporu pro lidi, kteří vstoupí do aktivních záloh – možnost získat zdarma řidičský průkaz na větší vozidla, zbrojní průkaz či jiné praktické výhody. Povinnou vojenskou službu ale odmítl: pokud člověk neví, proč by měl do armády nastoupit, „budou to vyhozené peníze“.

Visegrád, Brusel a „imperialismus Green Dealu“

Ve druhé části pořadu se debata posunula k roli Česka ve střední Evropě a v Evropské unii. Vondráček upozornil, že Visegrádská čtyřka (Česko, Slovensko, Polsko, Maďarsko) má i navzdory názorovým rozdílům potenciál zůstat důležitým blokem. Jako příklad selhání jednoty zmínil hlasování o migračních kvótách v roce 2015, kdy Polsko hlasovalo pro a V4 podle něj přišla o šanci blokovat nechtěnou politiku.

Budoucnost V4 podle něj nesmí záviset na aktuálním složení vlád – ty se mění, ale státy budou pořád sousedé se společnou historií a podobnými problémy v EU. Vondráček zdůraznil, že východní část Unie má odlišný pohled na migraci či klimatickou politiku a že Brusel se často chová „imperialisticky“, když vnucuje Green Deal a zákaz spalovacích aut bez ohledu na realitu střední Evropy.

Žáček to odmítl jako přehnané přirovnání a upozornil na zásadní rozdíl mezi „krvavým imperialismem Ruska“ a politickými spory uvnitř EU, které se mají řešit demokraticky, nikoli rozbíjením evropské jednoty. Podle něj by Evropa měla směřovat k silnější geopolitické roli po boku Spojených států, nikoli se vracet k národním izolacím.

Imunita pro Babiše a Okamuru: svoboda slova vs. rovnost před zákonem

Závěr pořadu patřil domácí politice, konkrétně blížícímu se hlasování Sněmovny o vydání premiéra Andreje Babiše a předsedy Sněmovny Tomia Okamury k trestnímu stíhání. Mandátový a imunitní výbor už doporučil oba nevydat a díky většině ANO, SPD a Motoristů se očekává stejné rozhodnutí i na plénu.

Vondráček hájil nevydání Okamury s odkazem na svobodu slova. Připomněl, že šéf SPD čelí stíhání kvůli plakátu a politickému názoru a že Svobodní dlouhodobě odmítají kriminalizaci výroků, byť s nimi nemusí souhlasit. Poslanecká imunita má podle něj chránit právě před stíháním za politické projevy – a pokud by se i v takovém případě měl poslanec vydávat, pak by bylo na místě imunitu zrušit úplně.

U Babiše vidí Vondráček problém v tom, že kauza se opakovaně vrací a že vyšší instance soudů „nestandardně“ zasahují do rozhodování nižších soudů, což vnímá jako politizaci justice. Čtvrtý pokus o jeho vydání pro něj posiluje dojem, že nejde jen o právní, ale i politický spor.

Pavel Žáček naopak zdůraznil princip rovnosti před zákonem. Podle něj je skandální, že o tom, zda se případ dostane k soudu, fakticky rozhoduje samotný premiér a předseda Sněmovny, kteří mají moc zabránit vlastnímu vydání. Tím se podle něj prohlubuje nerovnost mezi „řadovým občanem“ a ústavními činiteli a podkopává důvěra ve spravedlnost.

Divoká karta tak ukázala dvě rozdílné politické filozofie. Vondráček vystupoval jako zastánce národní suverenity, ekonomické zdrženlivosti a silné ochrany svobody slova, ochotný zpochybňovat nové požadavky NATO i tlak z Bruselu. Žáček tematizoval závazky kolektivní obrany, nutnost vyšších obranných výdajů a rovnost před zákonem, i za cenu nepopulárních rozhodnutí. V otázce obrany se oba shodli jen na jednom: že bezpečnost státu je základním úkolem, ale zásadně se rozcházejí v tom, jak jí dosáhnout a co je Česko reálně schopno si dovolit.

<https://svobodni.cz/video/vondracek-2-na-to-staci-zacek-varuje-pred-padouchem-nato-divoka-karta-cn>
[n](#)